

Ἡ λαποδυτεῖν τὰς νύκτας, ἢ τοιχωρυχεῖν,
 Ἡ τῶν ποιῶντων ταῦτα κοινωνεῖν τισιν,
 Ἡ συκοφαντεῖν κατ' ἀγορᾶν, ἢ μαρτυρεῖν
 Ψευδῆ, τοιούτων ἐκκαθαίρομεν γένος.

Talis istic lex est, o vir optime,
 Corinthiis; si quem obsonantem semper
 Splendidius adspexerint, illum ut interrogent
 Unde viuat; quidnam agat: quod si facultates illi sunt,
 Quarum ad eum sumtum reditus sufficiat,
 Eo vitae luxu permittunt frui:
 Sin amplius impendat quam pro re sua,
 Ne id porro faciat interdicitur.
 Si non pareat, multa quidem plectitur.
 Si sumtuose viuit, qui nihil prorsus habet,
 Traditur puniendus carnifici. — —
 Nec enim licet vitam absque vilo malo degere
 Talem, scias: itaque necessum
 Vel noctu grassantem spoliare alios, vel parietes suffodere;
 Vel talia patrantibus adiungere se socium;
 Vel in foro delatorem esse, aut testem
 Falsum: a talium hominum genere purgamus urbem.

Denique et hoc expectandum est a praeclaris legibus, ut
 manifesti dedecoris notam, turpi otio inurendam, quavis
 ratione animis ingerant, praestentque communem labis
 illius horrorem, ac tanto feruentiora in laborandi adfidui-
 tatem studia.

Magna petimus a legum auctoritate; sed quis minora
 tantum illa et vulgata, parum ad mores et sentiendi veri-
 tatem